

Dogged by Bad Luck

Pronásledovaná
smůlou

Then she lit candles and put a bottle of wine on the table.

Dogged by Bad Luck

"The thing is I'm not lucky with men," Carol complained to her friends after her first partner had abandoned her.

Carol met Peter when she was seventeen. She knew he wasn't good. He was a drunkard and he battered her, but she still thought he was the only one in the world and that they were made for each other. When their son Michael was born, they lived together one more year. Then Peter walked out on Carol and his son and he never appeared again. Carol stayed alone with little Michael and she brought him up as well as she could.

Later she met another man. Sadly, he was no better than her first partner. She was able to admit it after two years of drunken scenes, separations and reconciliations. In the end he left Carol and their little daughter Jane. Carol stayed alone again and, what's more, she was lumbered with debts. 'I won't let any man come in my home any more and I don't want to have any other child either,' she made up her mind firmly in those days. She put her children into kindergarten and started going to work. She slowly managed to pay her debts and counted every penny, and she felt that her life was getting better.

Then one day another irresistible man emerged and Carol was swept off her feet again. She was in love and quite blind and deaf. "He's entirely different from the former ones," she stood up for Charles when her friends warned her. They knew that he was having affairs with all the women in the neighbourhood. He pumped Carol for money, she had to serve him and from time to time he beat her. Despite all of this, he was the best of all for her. When he got home in the evening, he brought a bottle of wine or chocolates. He smiled at her and at night in the bedroom he showed her the seventh wonder of the world. At those moments Carol was able to forgive him for anything. Later Carol gave birth to another daughter, Julia. She thought

Pronásledovaná smůlou

„Když já nemám štěstí na chlapy,” stěžovala si Karla svým přítelkyním poté, co ji opustil její první partner.

Karla potkala Petra, když jí bylo sedmnáct. Věděla, že není hodný. Byl to opilec a choval se k ní surově, ale ona si přesto myslela, že je jediný na světě a že jsou stvořeni jeden pro druhého. Když se jim narodil syn Michal, žili spolu ještě jeden rok. Potom Petr opustil Karlu i svého syna a už se nikdy neobjevil. Karla zůstala s Michálkem sama a vychovávala ho, jak uměla nejlépe.

Později potkala dalšího muže. Bohužel ale nebyl lepší než její první partner. Byla schopná si to přiznat po dvou letech opileckých scén, odloučení a smířování. Nakonec opustil Karlu i jejich dcerku Janu. Karla zůstala zase sama a navíc měla na krku dluhy. „Nedovolím už žádnému muži vstoupit do svého domova a taky už nechci mít žádné další dítě,” rozhodla se tehdy pevně. Dala děti do školky a začala chodit do práce. Pomalu se jí dařilo splácet dluhy a počítala každou korunu a cítila, že se její život zlepšuje.

Pak se jednoho dne objevil další neodolatelný muž a Karla byla zase jako u vytržení. Byla zamilovaná a zcela slepá a hluchá. „On je úplně jiný než ti bývalí,” zastávala se Karla, když ji její přítelkyně varovaly. Věděly, že má pletky se všemi ženami ze sousedství. Tahal z Karly peníze, musela mu posluhovat a občas ji ztloukl. Přesto všechno byl pro ni ten nejlepší ze všech. Když přišel večer domů, přinesl láhev vína nebo bonboniéru. Usmál se na ni a v noci v ložnici jí ukázal sedmý div světa. V těchto chvílích byla Karla schopná mu všechno odpustit. Později se Karle narodila další dcera Julie. Myslela si, že se na ni konečně usmálo štěstí. Zdáli se být pěkná a šťastná rodina. Do toho

that fortune had smiled on her at last. They seemed to be a nice and happy family. Till that day when Charles left and moved in with a younger woman living in the house next door.

After that Carol didn't care about anything. The main thing for her was not to be alone. She was ready to get her claws into any bloke that was at least a little nice to her. She had no money to spare and, moreover, she started to have a drinking problem. She stayed alone for everything and was at wits' end.

Then one day Carol met Robert and she was walking on air again. She felt a glimmer of hope that her life could change for the better. A few weeks later Robert moved into her flat and she was infinitely grateful to him. She did everything that he wished so that he would stay with her and take care of her at least a little. Robert worked as a builder. During the week he was at work and spent the nights at dormitories and for the weekends he went home. He gave Carol housekeeping money and for it he required good meals and tidiness at home. Carol's children had to get out of his way. Robert and Carol often got drunk and then sex was followed by quarrels. It usually ended with a beating which Carol spent the whole following week getting over. She constantly had bruises on her body, sometimes even on her face. When Robert wasn't at home, Carol always complained about him to her friends and moaned. "I'll turn him out of my flat. I won't let him batter me any more," she swore. However, no sooner had he appeared again than she started to hover around him, slaving over a hot stove and showing off in front of him. She was happy and she didn't mind him battering her. The main thing was that he stayed with her.

One weekend got exceptionally wild. Robert brought more money than usual. He and Carol got drunk on Friday evening and they stayed like that till Sunday. Being drunk, Carol didn't think of her children and she forgot about them for the whole weekend. Luckily Michael, her twelve-year-old son, was able to take care of himself and his little sisters during those days, like several times before. On Monday morning Robert left for work as usual. At that moment it was as if the truth had dawned on Carol at last. She burst into heart-breaking tears. There were nasty bruises on her whole body and she was

dne, kdy Karel odešel a přestěhoval se k mladší ženě, která bydlela ve vedlejším domě.

Potom už bylo Karle všechno jedno. Hlavní pro ni bylo nebýt sama. Byla ochotna pověsit se na jakéhokoli chlapa, který k ní byl alespoň trochu milý. Neměla peněz nazbyt a navíc začala mít problém s alkoholem. Zůstala na všechno sama a nevěděla si rady.

Pak jednoho dne Karla potkala Roberta a zase byla v sedmém nebi. Pocítila záblesk naděje, že její život by se mohl změnit k lepšímu. Za několik týdnů se Robert přestěhoval do jejího bytu a ona mu byla neskonale vděčná. Dělala všechno, co si přál, aby s ní zůstal alespoň trochu se o ni postaryl. Robert pracoval jako zedník. Během týdne byl v práci a trávil noci na ubikacích a na víkendy jezdil domů. Dával Karle peníze na domácnost a za to vyžadoval dobré jídlo a doma pořádek. Karliny děti mu musely jít z cesty. Robert s Karlou se často opili a potom se vždy hádky střídaly s milováním. Obvykle to končilo nakládačkou, ze které se Karla vzpamatovávala celý následující týden. Ustavičně měla na těle modřiny, někdy dokonce na obličeji. Když Robert nebyl doma, Karla si vždy stěžovala svým kamarádkám a naříkala. „Vyhodím ho z bytu. Už mu nedovolím, aby mě mlátil,“ přísahala. Avšak sotvaže se zase objevil, začala kolem něho kroužit, otročila u sporáku a natrásala se před ním. Byla šťastná a nevadilo jí, že ji bije. Hlavní bylo, že s ní zůstal.

Jeden víkend se obzvláště zvrhnul. Robert přinesl více peněz než obvykle. V pátek večer se s Karlou opil a zůstali tak až do neděle. Protože Karla byla opilá, nemyslela na své děti a zapomněla na ně po celý víkend. Naštěstí Michal, její dvanáctiletý syn, se dokázal během těchto dnů postarat o sebe a svoje sestřičky, stejně jako už několikrát předtím. V pondělí ráno Robert odjel do práce jako obyčejně. V tu chvíli jakoby to Karle konečně došlo. Propukla v srdcervoucí pláč. Na celém jejím těle byly ošklivé podlitiny a všechno ji bolelo. Děti ji našly plácící ležet v posteli. Obě dívky se k ní při-